

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10P/138/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612211271
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2012:5612211271.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci starostlivosti o maloletú A. N., nar. XX. X. XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Ú. N., I. C. O. W. Q. K., dieťa rodičov: R. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. K., J. XXX/XX a K. N., nar. X. XX. XXXX, trvale bytom Q. K., I. XXX/X, prechodne bytom Q. K., C.Á. XXXX/XX, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, takto

rozhodol:

Návrh otca na zníženie výživného sa **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 9. 10. 2012, sa otec maloletej A. N. domáhal zníženia výživného na sumu 25 eur mesačne. V návrhu uviedol, že poberá len sociálne dávky, ktoré predstavujú 62,50 eura mesačne, z ktorých si nemôže dovoliť platiť zvýšené výživné.

Matka maloletej s podaným návrhom nesúhlasila.

Kolíznym opatrovníkom maloletej navrhol návrh otca zamietnuť, nakoľko len pred mesiacom bolo skončené konanie o zvýšení výživného. O nezodpovednom prístupe otca k maloletej svedčí aj skutočnosť, že sa súdneho pojednávania nezúčastnil.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal vo veci súdne pojednávanie v neprítomnosti otca, ktorému bolo predvolanie na súdne pojednávanie doručované na adresu bydliska, uvedenú v návrhu na začatie konania, pričom doručenie predvolania mal súd vykázané náhradným spôsobom podľa § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Nakoľko otec svoju neúčast' neospravedlnil včas a dôležitými dôvodmi, súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Matka pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že maloletá je už veľká a vznikajú na ňu vysoké výdavky. Príjem má len z invalidného dôchodku. Býva s deťmi v spoločnej domácnosti. Na druhú dcéru platí otec výživné vo výške 17 eur mesačne, prispieva však aj navyše. Otec výživné na maloletú A. neplatí, poberá náhradné výživné. Mesačne vynakladá na bývanie 222 eur. Maloletá chodí do 7. triedy základnej školy. V škole sa nestravuje, je zdravá. Navštevuje futbal, prihlásila sa aj na ďalší krúžok. Otec sa s maloletou vôbec nestretáva.

Okrem výsluchu matky súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to lustráciou rodičov v databáze Sociálnej poisťovne, správami Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, správou

Sociálnej poisťovne, pobočka Liptovský Mikuláš, lustráciou otca v databáze Zboru väzenskej a justičnej stráže a obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7P/66/2012, zistiť nasledovný skutkový stav:

Naposledy bolo o výživnom na maloletú A. N. rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 29. 5. 2012, č. k. 7P/66/2012-39, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. 8. 2012, č. k. 9CoP/65/2012-57, ktorým bolo otcovi uložené prispievať na výživu maloletej zvýšeným výživným vo výške 50 eur mesačne. V čase rozhodovania súdu bola matka poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 300,50 eura mesačne, mala 2 vyživovacie povinnosti. Otec bol nezamestnaný, evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, poberal len dávky v hmotnej núdzi v priemernej mesačnej výške 83,31 eura, a to v mesiacoch január a február po 62,50 eura mesačne a v mesiacoch marec-máj po 97,19 eura mesačne. Maloletá v tom čase bola žiačkou 6. triedy základnej školy.

Matka je v súčasnosti poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 300,50 eura mesačne. Z invalidného dôchodku sa jej vykonávajú exekučné zrážky vo výške 28,82 eura mesačne. Má 2 vyživovacie povinnosti. Nie je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi.

Otec je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 9. 1. 2012. Je poberateľom dávok v hmotnej núdzi, ktorých výška v mesiacoch január-február predstavovala 62,50 eur, v mesiacoch marec-júl 97,19 eura a od augusta 2012 činí 62,50 eura mesačne, t. j. priemerne mesačne 79,85 eura.

Podľa § 163 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa menia pomery.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery, je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa Zákona o životnom minime.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 2 písm. c) zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, v znení platnom od 1. 7. 2012, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 88,82 eura mesačne, ak ide o zaopatrené nepľnoleté dieťa alebo o nezaopatrené dieťa.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd návrh otca na zníženie výživného zamietol, nakoľko nemal preukázanú jeho dôvodnosť. Súd nemal preukázanú takú zmenu pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo rodičov, od posledného rozhodnutia o výživnom, ktorá by odôvodňovala zmenu výšky výživného. Od právoplatnosti rozhodnutia o výživnom neprešli ani 2 mesiace, pomery na strane rodičov, ani maloletého dieťaťa sa odvtedy nezmenili. Maloletá A. naďalej navštevuje 2. stupeň základnej školy. Matke sa počet vyživovacích povinností nezmenil, naďalej poberá len invalidný dôchodok, a to v rovnakej výške, ako v čase posledného rozhodnutia. Otec je, rovnako ako v čase posledného rozhodnutia, poberateľom dávok v hmotnej núdzi v priemernej mesačnej výške 79,85 eura, pričom len v období od marca do júla 2012 poberal sociálne dávky vo výške 97,19 eura zvýšené o ochranný príspevok z dôvodu práceneschopnosti. Žiadnu zmenu pomerov, odôvodňujúcu zníženie výživného, otec v konaní netvrdil, ani nepreukázal. Súd preto považoval jeho návrh na zníženie výživného za nedôvodný.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovaným zákonným ustanovením tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal, nakoľko konanie bolo možné začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.